

ŁODZIANIN

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź—Al. Kościuszki Nr. 29, tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19. Rękopisów nie zwraca się.
Administracja czynna od godz. 9 do 15 i od 17 do 19. Konto w Banku Spółem
oddział w Łodzi 40.
Wydawca: Łódźki O. K. R. P. P. S.

Sobota 22 maja 1937

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2,50 miesięcznie, na prowincji zł. 3, za zmianę adresu gr. 50. Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpaltę (na stronie 6 szpalt, w tekście gr. 50, zwykajnie gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm. gr. 30. Drobne za wyraz gr. 15. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Sytuacja na froncie

Żadnego rozejmu z faszystami

Rząd hiszpański prowadzić będzie walkę do zwycięstwa

SYTUACJA NA FRONCIE.
Komunikat oficjalny sztabu, ogłoszony wczoraj donosi: na froncie baskijskim artyleria rządowa skutecznie ostrzeliwała pozycje powstańcze pod Barazar. Lotnictwo powstańcze bombardowało kilka wsi w okolicy Bilbao, raniąc i zabijając wiele osób z pośród ludności cywilnej. Na froncie Leon nieprzyjaciel atakował nasze stanowiska pod Rebolada i Majada, lecz został odparty, ponosząc duże straty w materiale i tracąc 200 zabitych. Na froncie Kordoby ataki powstańcze wspierane akcją lotnictwa, zostały z łatwością odparte.

NA ODCINKACH POŁOŻONYCH.
Korespondent Havasa podaje, iż lotnicy rządowi bombardowali skutecznie obiekty wojskowe na froncie Asturii w rejonie Leon. Artyleria skierowała ogień na fortyfikacje w Lillo i na drogę do Bonnar.

Na froncie baskijskim toczyły się gwałtowne walki zwłaszcza na odcinku Ningua, gdzie powstańcy ponieśli ciężkie straty. W rejonie Lezana w dniu wczorajszym panował spokój. Niepogoda utrudniała operacje.

O WYCOFANIE OCHOTNIKÓW Z HISPANII.

Rząd francuski poinformował gabinet brytyjski, że przyjmuje zasadę zawieszenia działań wojennych w Hiszpanii, aby umożliwić wycofanie się ochotników cudzoziemskich. W czasie rozmów, jakie odbył min. Delbos ostatnio w Londynie, uznano, że odwołanie ochotników mogłoby być przeprowadzone tylko wówczas, gdyby zawieszono walkę. W związku z tym gabinet londyński wziął na siebie zadanie przedstawienia tej sprawy Rządowi zainteresowanym a w szczególności Rządowi niemieckiemu i włoskiemu.

RZĄD HISPANISKA NIE ZGODZI SIĘ NA ROZEJM Z FASZYSTAMI.

Premier Negrit oświadczył wczoraj dziennikarzom zagranicznym, że wszelkie propozycje pośrednictwa w konflikcie hiszpańskim zostaną odrzucone.

Proces lotników niemieckich którzy bombardowali wioski baskijskie

Jak podaje korespondent Havasa, wczoraj rozpoczął się w Bilbao proces 2 ochotników niemieckich, którzy w dn. 5 kwietnia wzięci zostali do niewoli na froncie Ochandiano. Na rozprawie wczorajszej obaj lotnicy Kinzle i Schultze przyznali, iż brali udział w szeregu lotów nad frontem baskijskim, nie bombardowali jednak Durango. Prokurator domagał się skazania obu lotników z art. 237 kodeksu wojskowego, przewidującego bezterminowe więzienie. Należy zaznaczyć, iż Kinzle ma lat 24, a Schultze 22.

Niesamowita demonstracja robotników japońskich w Tokio

Pracownicy kompanii autobusowej w Aji pod Tokio, w liczbie 700 osób, w czem 200 kobiet, manifestowali wczoraj w niezwykle sposób, protestując przeciw złamaniu niedawnego strajku. Otóż pracownicy autobusów zajmowali miejsca w tokijskich kawiarniach i cukierniach w wielkich magazynach, i zamówiwszy po filiżance kawy, spędzili w milczeniu po kilka godzin. Kawiarnie pełne gości, zagrożonych w niemej kontemplacji, sprawiły niesamowite wrażenie. Policja interweniowała, aresztując przewodników demonstracji, a zarazem przewodników związku zawodowego transportowców. W wyniku strajku pracownicy otrzymali 10 procent podwyżki płac podczas, gdy żądali 20 proc.

Po krwawej rzezi w Albanii ludność jest już zupełnie „uspokojona“

Albańskie urzędowe biuro prasowe donosi, że premier albański otrzymał z Argirocastro depeszę rady miejskiej, potępiającą „nieoczekiwaną rebelię wszczętą przez zbrodniarzy przeciwko wielkiemu dziełu cywilizacyjnemu jego królewskiej mości króla Zogu i panującego w Albanii ustroju“. Ludność Argirocastro jest już zupełnie uspokoiona (!) i z nieopisanym entuzjazmem powitała siły narodowe, które położyły kres powstań. Rada miejska składa powinszowania z powodu tego szybkiego zwycięstwa i wyraża najgłębszą wierność dla osoby monarchy, który prowadzi kraj po drodze postępu i cywilizacji“.

O czem konferowano w Londynie

Jak wiadomo, podczas uroczystości koronacyjnych w Londynie, na które zjechali się nad Tamizę dyplomaci z całego świata, min. Spraw Zagranicznych W. Brytanii odbył liczne konferencje z przedstawicielami wszystkich państw. Jak się dowiadujemy, po za aktualnymi zagadnieniami, min. Eden we wszystkich rozmowach sondował grunt, czy możliwe jest zawarcie przez wszystkie państwa OGÓLNEGO PAKTU, któryby zagwarantował światu okres pokoju na 25 lat. Znamienne jest, że w urzędowym komunikacie, wydanym przez M. S. Z. W. Brytanii zaznaczono wynik rozmowy z marszałkiem niemieckim jako „bardzo pozytywny“. W poniedziałek rozpoczyna się w Genewie — jak wiadomo — sesja Ligi Narodów, gdzie min. Eden ma kontynuować rozpoczęte w Londynie rozmowy.

Doboszyński ich oszukał,

Zamiast mówić o „Froncie Ludowym“ zorganizował bandyckie najście

W trzecim dniu rozprawy przeciwko 49-ciu oskarżonym o udział w zajęciach myślenickich pierwszy zeznawał Marian Wachała, student pierwszego roku prawa. Zeznaje on głosem pewnym, opowiadając o swoich przebiegach w czasie akcji Doboszyńskiego. Jak wynika z jego zeznań o zamiarze Doboszyńskiego najścia na Myślenice nic nie wiedział. Według jego relacji przedstawiało to się w sposób następujący: Na kilka dni przed tym Doboszyński zawezwał go do swego mieszkania i prosił, by z nim razem wziął udział w objeździe

pow. myślenickiego. Miały być wówczas wygłoszone referaty, m. in. osk. Wachała miał mówić na temat „Frontu Ludowego“. Dn. 22 czerwca wyjechał do Chórowic, gdzie przybył o g. 17-ej. Doboszyńskiego zastał w łóżku. Po krótkiej rozmowie Doboszyński powiedział mu, że da mu 3-ech ludzi, z którymi ma iść do Poreby i tam czekać na niego. Rozmowa trwała dwie godziny, nie było jednak mowy o najściu na Myślenice. Po kolacji, przed godz. 22-gą przyszło trzech ludzi. Mieli ze sobą przygotowaną żywność. Nie wzbudziło to w nim najmniejszego podejrzenia, gdyż myślał, że pozostaje to w związku z dłuższym objazdem po powiecie. Poprosił przytem Doboszyńskiego o mapę, gdyż jako podchorąży rezerwy, w mapie się orientował. Wyruszyli wieczorem. Po drodze zatrzymali się trzy godziny w Mogłanach, gdzie osk. Romek zakupywał drzewo. O godz. 1 wyruszyli w stronę Poreby. Szli całą noc. Przeprawili się przez Rabe, według wskazówek górali w bród. Potem doszli aż do samej Poreby, gdzie zatrzymali się u Burkata około godz. 6-ej rano. Ponieważ byli zmęczeni po krzepili się. Następnie poszli na skraj lasu i tam spalili. Po obciążeniu się, Wachała widział Doboszyńskiego z grupą ludzi. Kto był w tej grupie, obecnie nie pamięta. Doboszyński o

Wówczas, gdy dowiedziałem się, co się stało w Myślenicach, powiedziałem mu, że nie mam zamiaru brać udziału w dalszej akcji, udałem się do Burkata, gdzie pozostałem do końca. Podczas swego pobytu tam słyszałem strzały. Stwierdzam raz jeszcze, że nie brałem udziału w strzelaniu, co mogą zaświadczyć Burkat i jego żona. Wieczorem, gdy chciałem powrócić do Krakowa, został zatrzymany przez policję i odstawiony na posterunek w Myślenicach, gdzie nastąpiło pierwsze przesłuchanie.

Następnie zeznawał Andrzej Galata, drobny handlarz, współnik straganu z Brożkiem. Zeznania jego nie wnoszą nic nowego. Opowiada mniej więcej to samo, co Wachała: jak przyszedł do Doboszyńskiego, jak razem wyruszyli do Poreby. Opowiada następnie szczegóły swej rozmowy z Doboszyńskim.

Przewodniczący zapytuje, czy miał karabin. Oskarżony odpowiada, że nie miał.

Przewodniczący: „Dlaczego Brozek opowiada, że pan od niego odebrał karabin?“

Oskarżony: „Prawdopodobnie przez „łoboz“. Dalej zeznaje, że służył strażak w czasie akcji. Podczas ucieczki po chwycony został przez policję.

Następnie przewodniczący zadaje oskarżonemu szereg pytań, starając się wyjaśnić, czy zeznał prawdę, gdy obciążał Stanisława Pałkę oraz Anto niego Kwintę, stwierdzając, że Pałka oraz Kwinta mieli karabiny, a ponad to Kwinta torbę policyjną. Ponieważ oskarżony daje wykrętne odpowiedzi, odczytano jego zeznania ze śledztwa.

A jednak... Po manifestacjach chłopskich

Jutro omówimy zagadnienie współpracy chłopsko-robotniczej w specjalnym artykule. Teraz stwierdzimy raz jeszcze, że manifestacje niedzielne SPEŁNIŁY SWĄ ROLE — ponownie wysunęły zagadnienie nowych wyborów w Polsce. Ujawniła się też współpraca z ruchem robotniczym.

Ten ostatni fakt najbardziej przeraził niektórych. Głos obawy „Kur. Pol.“ podawał wczoraj: „A oto chadecki „DZIENNIK BYDGOSKI“ pisze:

Jedno zdaje się jednak na podstawie różnych sprawozdań być jasnym, mianowicie, że Stronnictwo Ludowe się radykalizuje i że są w nim bardzo silne prądy, sprzyjające myśli „frontu ludowego“, to znaczy współpracy z socjalistami. W całym szeregu miast Małopolski pochod chłopów z pod znaku Str. Ludowego przepłatały oddziały P. P. S. z czerwonymi sztandarami i z milicją noszącą czerwone opaski. Okropne... Ale dalej:

W kołach radykalnych uważa się stanowisko „Wici“ w okręgu lubelskim za wyraz radykalizacji młodzieży wiejskiej i negatywnego u-

stosunkowania się tej młodzieży do koncepcji „frontu Morges“.

A „M. DZIENNIK“ kterykalny cienko piszczy i stara się powstrzymać chłopca za „kapotę“:

Chłop musi zrozumieć, że jednym z najbardziej zasadniczych cech charakteru chłopca polskiego jest przywiązanie do religii, własności i wolności, których właśnie zaprzecza socjalizm. Czyż wobec tego może być mowa o współpracy?

Gdzież to socjalizm „zaprzecza“ wolności czy religii? Ale mniejsza o te sposobiaki.

Słusznie pisze wileński „KUR. POWSZ.“ p. t. „Wies idzie!“

Te wszystkie rewie i uręczystości to dowód, że wieś dojrzała już do tego, by zająć należne jej w społeczeństwie stanowisko, i że wszyscy dziś zabiegają o nią. Ta cicha dotąd prawie nieznamna polityczna (?) warstwa wchodzi na arenę społecznego życia. I to wchodzi, szymbkami, zdecydowanymi krokami.

A hasłem wspólnym (z robotnikami) są PRAWA POLITYCZNE DLA LUDU! Nowe wybory! Nowa ordynacja!

Szpiegosiwo-nowym sportem niemieckim Polecenia dla sportowców udających się zagranicę

W niemieckim piśmie sportowym „Deutsche Radfahrer“ pojawił się artykuł p. t. „Przysposobienie wojskowe niemieckich młodych rowerzystów“. Artykuł ten zaleca młodym Niemcom, odbywającym wycieczki zagraniczne, by zapamiętywali sobie drogi, ścieżki, wsie i miasta, wieże kościelne oraz inne punkty charakterystyczne tak dobrze, aby je nigdy nie zapomnieć. Zapamiętaj sobie nazwy miejscowości, rzek, jezior, pagórków i gór. Może przyjdzie ci te wiadomości zużytkować dla dobra ojczyzny. Wjedziesz na most, żartem niby, postaraj się stwierdzić, z jakiego materiału jest on zbudowany. Ucz się mierzyć szerokość wód płynących, czy i gdzie znajdują się brody“.

Oto wskazania dla młodych Niemców, udających się za granicę.

Groźba powszechnego strajku w górnictwie angielskim

Ugromna większość górników angielskich wypowiedziała pracę na d. 29 maja r. b. Na porzuceniu pracy w dn. 29 maja nie wpłynęło fakt, iż właściciele kopalni w okręgu Nottingham nie przyjęli wymówienia, ponieważ nie poszczególni robotnicy wymówili pracę, lecz uczyniła to za nich organizacja zawodowa, oraz, że wymówienia doręczono nie poszczególnym pracodawcom, lecz Zjednoczeniu przemysłowców górniczych.

Jedno, co mogłoby zapobiec powszechnemu strajkowi, to nawiązane w ostatniej chwili rozmowy

między pracobiorcami a pracodawcami. Rokowania te napotykały na trudności ze strony pracodawców, ponieważ żądają oni z góry od związków zawodowych pewnych zobowiązań.

Audiencja ministra górnictwa u króla — jest to pierwsza polityczna rozmowa, jaką król odbył po koronacji — pozwala oczekiwać, że nim dojdzie do wybuchu strajku, Rząd jeszcze raz będzie usiłował skłonić przedstawicieli kopalni i przedstawicieli robotników do wszczęcia rokowań przy wspólnym stole.

Francja podtrzymuje swój pakt z Rosją Sowiecką

Londyn, 19 maja 1937. (Kor. wł.).
W londyńskich kołach politycznych dużą wagę przypisują komunikatowi urzędowemu, wydanemu w Paryżu w związku z rozmowami, które prowadził komisarz spraw zagranicznych Litwinow z premierem francuskim Blumem i ministrem spraw zagran. Delborem.

W Londynie, że pakt z Sowietami został zatwierdzony, z drugiej wszakże strony brak wszelkiej zmiany o porozumieniu pomiędzy sztabami generalnymi obu stron, czego domagały się Sowiety, dowodzi, że Francja uchyliła się od takiego porozumienia ze względu na istniejące w Europie napięcie stosunków.

Powrót „Boskiego Wiatru“

Samolot „Boski Wiatr“ wylądował wczoraj w Tokio o g. 15.44, według czasu miejscowego. Samolot napotkał na ostatnim etapie Osaka — Tokio na olbrzymią ulewę i burzę. Lotnicy przebyli ten etap posługując się aparatami do ślepego pilotażu, gdyż chmury i ulewa widoczność ograniczyły niemal całkowicie. Zgod-

nie stwierdzają obaj piloci, że był to najtrudniejszy etap całej podróży do Londynu i z powrotem. Na lotnisku Haneda w Tokio powitały przybywających olbrzymie tłumy wiwatujące na ich cześć. — Tłumy w napięciu oczekiwały w ciągu przeszło 2 godzin na samolot, który opóźnił przylot.

Jak się sprzedaje gazety

...i jak się gazety sprzedają

Ciekawą rzeczą może być... budżet pisma. Nie raz wiele więcej mówi on o ideologii i intencjach danego dziennika, czy tygodnika, niż najbardziej „zasadnicze” artykuły wstępne.

Bo budżet pisma — takiego przeciętnego burżuazyjnego pisma — miewa po stronie dochodów pozycje, które wskazują na JEGO ZALEŻNOŚĆ. Na finansową zależność od tego, czy tych, którzy dają pieniądze. Dają — a więc mają. A tak się składa, że pieniądze zwykle mają kapitaliści, bo dlatego właśnie są kapitalistami. A jeśli dają pieniądze — to przecież nie po to, by dziennik szkodził ich interesom, lecz by ich bronili. Oto prosty łańcuch zależności.

Świeżo taka sprzedaż na szeroką skalę miała miejsce we Francji.

Prawicowy dziennik „Liberté” zmienił właściciela. Nabył go niedawno komunista, Doriot — obecny przywódca faszystowskiej „Francuskiej Partii Ludowej”. Ale dziennik we Francji — to rzecz droga. Nie na kieszonkę rene-gata z Saint-Denis. I oto okazuje się, że znaleźli się „dobroczyńcy”, którzy mu pomogli. Byli inni nawet wierzyciele dawnej „Liberté” — dostawca papieru i właściciel drukarni. Głoszona przez Doriota idea zjednoczenia prawicy — czytaj kapitalistów — poczyniła się ucieleścić. W praktyce.

Targu dobito. Na czele dziennika, który głosił hitlerowskie wręcz hasła, stanęli trzej ludzie, którzy niedawno jeszcze mieli wiele do powiedzenia w Partii Komunistycznej. Pozostał im z tego tylko zwyczaj nawoływania do „jednolitego frontu”. Tylko teraz chodzi o front prawicy.

Jakże inne, jak jaskrawo inne, są warunki pracy prasy socjalistycznej. Czy weźmiemy francuskiego „POPULAIRE’a”, czy dziennik robotniczy innego kraju — wszędzie jedyna prawie pozycja dochodu to KOLPORTAŻ. A „kolportaż”, — to cudzoziemskie słowo, znaczy, że w niedzielę, czy w dzień powszedni setki i tysiące robotników rezygnują z chwili odpoczynku, by swym braciom i towarzyszom pracy dać do ręki pismo, które służy ich robotniczemu interesom i o ich doli pisze prawdę.

Zdarzają się i w tych pismach „subwencje” i „fundusze prasowe”. Otóżem. To te kilka złotych, które świadomy robotnik sobie uskałpi, by innym pomóc w budzeniu świadomości.

To owe drobne cyfry w rubryce

KARLOKA

PERFUMY
WODA
KWIATOWA
PUDER-MYDŁKO

CAZIMI

Sesja nadzwyczajna

Pierwsze posiedzenie Sejmu

W obecności całego Rządu nastąpiło otwarcie nadzwyczajnej sesji Sejmu. P. marsz. Car odczytał zarządzenie P. Prezydenta o zwołaniu Sejmu na sesję nadzwyczajną. Po załatwieniu drobnych spraw formalnych p. marsz. Car skierował wszystkie sprawy, będące na porządku dziennym w I-ym

czytaniu do właściwych komisji. Zgłoszono kilka interpelacji, m. in. ks. poseł Lubelski z Tarnowa złożył interpelację w sprawie pominięcia w zarządzeniu o zwołaniu sesji sejmowej — spraw emerytalnych.

Całe posiedzenie trwało kwadrans.

Siedlce

W dniu 19 maja robotnicy strajkujący na robotach publicznych w Siedlcach, postanowili przerwać strajk i przystąpić do pracy, wyłaniając z pośród siebie delegację, która ma zająć się przeprowadzaniem rokowań na podstawie następujących warunków (podajemy najważniejsze): 1) usunięcie odpowiedzialnego za strajk kierownika robót p. Ptasieńskiego; 2) zatrudnienie robotni-

ków przez wszystkie dni w tygodniu; 3) podwyższenie wynagrodzenia robotników o 50%; 4) zatrudnienie wszystkich robotników; 5) nie pociąganie do odpowiedzialności za strajk żadnego z robotników; 6) umożliwienie każdemu przepracowania takiej ilości czasu, która by uprawniała go do pobierania w okresie sezonu martwego zasiłków ustawowych.

Samochód wjechał na pociąg

Z Szamotuł donoszą: w czwartek wieczorem na drodze Szamotuły — Kazimierz wydarzyła się katastrofa samochodowa. Przed wioską Kazimierz przez szosę przechodził tor kolejowy linii Międzybóży — Pniewy — Rokietnica. W pewnej chwili na przejeżdżającym przez szosę pociąg osobowy wjechał zdążający od Szamotuł do Poznania samochód przemysłowca p. Edmunda Czerniewicza z Poznania. Skutki zderzenia by-

ły fatalne. Z pasażerów śmierć znalazł 30-letni Grzegorz Czerniewicz, syn przemysłowca, a p. Edmund Konieczny, budowniczy z Krzyżownik, doznał tak ciężkich obrażeń, że walczy ze śmiercią. Szofer prowadzący samochód doznał również ciężkich obrażeń, obu rannych zabrano pogotowie do szpitala do Poznania. Z powodu eksplozji zbiornika z benzyną wybuchł pożar, który zniszczył samochód.

Najwyższy Trybunał Administracyjny

uchylił decyzję w sprawie prof. Cybichowskiego

Profesor Cybichowski bawił w Stanach Zjednoczonych. Gdy powrócił, dowiedział się, że został zawieszony w prawach profesora, a jednocześnie z tym przeniesiony w stan nieczynny. Jak wiadomo w czasie tym ministrem W. R. i O. P. był p. Janusz Jędrzejewicz.

Prof. Cybichowski odwołał się

do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który orzekł, że orzeczenie ministerstwa W. R. i O. P. było niezgodne z ustawą — wobec tego orzeczenie to uchylił. W myśl orzeczenia N. T. A. prof. Cybichowskiemu przywrócono katedrę uniwersytecką.

I. K.

Przegląd prasy

KOMERS „ARCONII” I TRIUMF CATÁ.

Nad komersem korporantów i mową marsz. Rydza — Śmigłego zastanawia się Cat w „Słowie”. Naturalnie zaciera ręce, bo oddawna swatał endecję z obozem prawosanacyjnym. Ten sanator pisze tak —

jeśli teraz porównamy ideowe wychowanie, które w latach ostatnich dawał młodzieży polskiej obóz, który nazwijmy „rządowym”, a obóz p. Romana Dmowskiego, — to wybaczenie mi prawdę, ale wychowanie p. Romana Dmowskiego było lepsze.

„Lepsze”. Dało też „lepsze” wy-

niki podczas burd na uczelniach. Cat. ma poważne nadzieje

I dlatego dzień komersu Arconii jest jednak dniem triumfu tych, którzy nie kupowali młodzieży posadami, a prasy subsydjami, a jednak potrafili tą młodzieżą w pewnej ideologii utrzymać. Marsz. Rydz — Śmigły znalazł tutaj atmosferę militarną, miłości do wojska, ojczyzny, która mu, naczelniemu reprezentantowi armii, jest droga.

Komers „Arconii”, „triumfem” endecji? triumfem Catá? Tak rozumie komers bardzo wielu... Jeśli tak, gdzie są „tradycje” pilsudczyzny? Przecież o konieczności wytrwania w tych tradycjach wciąż się mówi!

„MONOPARTIA”.

W „Kur. Polskim” znajdujemy ciekawy szereg artykułów „Audaxa”, analizujących francuską pracę M. Manolesco o monopartii. Książka stara się wykaazać „beziinteresowność” (1) faszystowskiej „elity” monopartyjnej etc. Audax słusznie kpi sobie z tego.

Jest publiczną tajemnicą, że w okresie dochodzenia do władzy zarówno faszystom, jak hitlerom hojnie były subsydjowane przez wielki kapitalizm.

A już wielką naiwnością jest twierdzić, że monopartie są elitami całkiem bezinteresownymi, gotowymi na ofiary, a żadnych świadczeń wzamian od społeczeństwa nie żądającymi.

Ten pogląd mógłby być przyjęty jedynie przez ludzi, przenikniętych t. zw. światopoglądem emerytalnym, dla których, jak dowcipnie twierdzi w swojej książce płk. Matuszewski, wszelkie zajęcia opłacane z kasy skarbowej są synonimem ofiary dla ojczyzny...

Bardzo dobrze. Czy czasem — pyta Audax — dzisiejsza monopartia nie jest poprostu „parawanem dla nawrotu do absolutyzmu jednostki”. A może monopartia jest „elita”? U nas w Polsce dużo (jeszcze niedawno) gwarzono o „elicie” (senat w dawnej koncepcji etc.).

Niestety, do tej roli, do której spoglądał Audax, monopartia nie dorasta. Nie pozwala jej utrzymać się na tem wysokim stanowisku: ani otwarcie manifestowana pogarda dla intelektu, który przecież także i w polityce odgrywać musi pewną rolę; ani pogarda dla norm etycznych, które zdecydowanie usuwa poza nawias polityki — bez których jednak, polityka na dłuższą metę obejść się nie może; ani pogarda dla norm prawnych, które monopartii w jej działalności politycznej wcale nie krepują.

Prawo dla monopartyjnej „elity” ma charakter „instrumentalny” (na rzecze dla celów monopartii). „Elita” monopartyjna nie jest żadną prawdziwą elitą w rodzaju np. elity angielskich mędzów stanu.

Głako zbiorowe, którego cała organizacja wewnętrzna i działalność skierowana na zewnątrz, opiera się na posłuszeństwie wobec jednostki, a natury rzeczy redukuje swoje znaczenie polityczne do roli narzędzia absolutnej władzy jednostki.

Bardzo trafne rozważanie. Nie została tylko w pełnej mierze uwzględniona klasowa podstawa faszystowskiej monopartii.

„FRONT MORGES”.

Co to jest naprawdę „Front Morges”, dokładnie jeszcze niewiadomo. Ma to być (pono) związek umiarkowanych (?) partyj w rodzaju NPR i Chadecji; do tego „związku” usilnie niektórzy faszystami ludowców, aby ich odwręcić od orientacji bardziej lewicowej. W polityce wewnętrznej bynajmniej nie we wszystkim się zgadzamy z trochę chaotyczną „Odnową”, która zresztą już parokrotnie zaatakowała PPS. W polityce zagranicznej „Odnowa” wypowiedziała szereg opinii słusznych, ostro krytykując politykę pro-hitlerowską.

Ala nie o to teraz chodzi. „Kur. Poranny” zabrał się do krytykowania „frontu Morges” w sążnionych artykułach i stara się wygrać przeciw liberalizmowi „morzowców” art. t. Niedziakowskiego o konieczności silnego rządu. Jest to „chwyt niedozwolony”, który musi my stanowczo zganić. „Silnego rządu” bynajmniej nie przeciwstawiamy demokracji; odwrotnie, rozumiemy go, jako emanację woli ludu w ramach zorganizowanej wojsko-

BZDURA TRIUMFUJĄCA.

Czasami „Zaczyn”, mimo swe monopartyjne manery i zapożyczone od zagranicznych „totalistów” żargon, potrafi wypowiedzieć słowa prawdy. Oto piorunuje na triumf bzdury w Polsce:

Triumfuje u nas bzdura, którą można nazwać naturalną, bo pełni się niczym zielsko i oses rosnące po rowach przydrożnych. Bzdurę tę można by nazywać także: pospolitą.

Przykłady:
Solidarnie szerszona bzdura przypłykuje stale komunizm i bezbożnictwo Związkuw Nacuczycielstwa Polskiego, 52 tyśiącom szerszonych w nim Polaków.

Albo:

Bzdura, maniacka bzdura, oddaje całą niemal literaturę polską drugiej połowy XIX w. pod wpływ masonerii i zależności od niej...

Bardzo słusznie. Tym razem „Zaczyn” zaprzestał swych grando-kwentnych występów na rzecz „dynamicznych” państw (totalnych) i napisał parę słów prawdy.

K. Cz.

NOWE FONOPLASTYCZNE ODBIORNIKI TELEFUNKEN

na długoterm. spłaty sprzedaje „RADIO-GLOB”

BIELAŃSKA 16
tel. 11-99-20.

DEMONSTRACJA NA MIEJSCU I O P.P. KLIENTÓW

Przyjmujemy Pożyczki Państwowe

Ze świata kultury

ERNEST GLAESER O WSPÓŁCZESNYCH NIEMCZECH.

Paryski literacki tygodnik „Marianne” zamieścił bardzo interesujący wywiad ze znanym powieściopisarzem niemieckim Ernestem Glaeserem, autorem „Rocznika 1902”. Cztery lata upłynęły od chwili, gdy studenci spalili na jednym z publicznych placów jego dzieła, za to jedynie, że osmielił się ukazać Niemcy w realnym obrazie. Autor widział skrające się od pożerających płomieni kartki swoich utworów. Ernest Glaeser w roku 1933 skazany został na wygnanie i udał się do Szwajcarii, tam też powstało jego ostatnie dzieło p. t. „Ostatni obywatel”, w którym ukazał Niemcy opanowane przez narodowy „sojalizm”. Korespondent „Marianne” Maurycy Betz spotkał w jednej z zacisznych cukierni w Quartier Latin Ernesta Glaesera i przeprowadził z nim wywiad. W pierwszym rzędzie zwrócił uwagę na smutek wielkiego pisarza, który przebiega się z każdego spojrzenia i słowa. Następnie potoczyła się rozmowa na temat współczesnych Niemiec. Ideologia Hitlera, zdaniem Glaesera, była początkowo wielkim odruchem duszy niemieckiej. Obecnie stała się mechanizmem. Maszyna pożarła człowieka. Młodość przestała być młodością. Stała się ona wyprodukowaną, sercynie zorganizowaną młodą częścią społeczeństwa. Sprawność fizyczna stała się podstawą państwa i można przypuszczać, jak stwierdził z ironią Glaeser, że powstanie Ministerstwo Sprawności Fizycznej.

PISARZE SOWIECCY ROZKRADAJĄ FUNDUSZE ZWIĄZKU!

PAT donosi z Moskwy, że ludowy komisariat finansów ZSSR zatwierdził wnioski komisji, która

przeprowadziła rewizję działalności zarządu ochrony praw autorskich przy związku pisarzy sowieckich. Komisja rewizyjna stwierdziła systematyczne rozkradanie funduszy przez Kirszona, Lerner, dyrektora zarządu ochrony praw autorskich Sanikowa, głównego buchaltera zarządu i Gorodeckiego, radę prawnego związku pisarzy sowieckich. Wszystkich wyżej wymienionych wydano z zarządu i pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

POLSKA AKADEMIA LITERATURY POWIĘKSZA SWÓJ SKŁAD.

Na najbliższym posiedzeniu nadzwyczajnej sesji Sejmu, będzie rozpatrzony nowy statut Polskiej Akademii Literatury, który ma przewidywać powiększenie liczby członków rzeczywistych do 20. Jedynakże — jak słychać — PAL nie wyczerpie przy ewentualnych wyborach całego kontyngentu, tak, że faktycznie skład jej nie przekroczy liczby 18 członków. W ten sposób bez trudności zostanie zlikwidowana t. zw. sprawa Rzymowskiego, która ostatnio wywołała ostrą polemikę w prasie na temat ważności zrzeczenia się godności akademickiej.

JAPONSKI FRYZJER ODKRYŁ NOWĄ GWIAZDĘ.

W dniu wczorajszym odbyła się w Tokio niezwykła uroczystość: ambasador amerykański na specjalnym zebraniu wręczył uroczyste 26-letniemu Kazuaki Gomi, fryzjerowi z zawodu, a astronomowi z amatorstwa, złoty medal, przyznany mu przez dr. Harlow Shapley z Harvard College, prezesa amerykańskiego stowarzyszenia astronomów. Kazuaki Gomi w roku ubiegłym odkrył nową gwiazdę, nazwaną następnie „Nova Lacerte”.

Interwencja w Hiszpanii

jest w Niemczech wielce niepopularna

Im dłużej przeciąga się wojna w Hiszpanii, tym większe budzi ona zainteresowanie wśród najszerszych warstw społeczeństwa w Niemczech. Naogół panuje opinia, iż Niemcy powinny trzymać się zdalek od tych walk. Opinia ta podzielana jest przez wszystkie bez wyjątku sfery, nie wyłączając nacjonalistów i hitlerowców. — Współdziałanie z faszystowskimi Włochami uważają za sprawę wyższych dygnitarzy, ale nie Niemiec jako państwa. Naród niemiecki pamięta przebieg wojny światowej i nie ufa Włochom. Często słyszy się zdanie, że Mussolini posługuje się Hitlerem dla przeprowadzenia własnych planów w Hiszpanii i Maroku.

Najlepszym barometrem Hiszpanii jest nastrój rano w fabrykach niemieckich. Jeżeli wiadomości w rannych pismach są korzystne dla armii rządowej, nastrój wśród robotników jest dobry, twarze uśmiechnięte i t. d. Jeżeli wiadomości są nie dobre, nastrój w fabrykach jest przygnębiony, a robotnicy są zdenerwowani. Nie polegają przy tym na samych wiadomościach prasy, lecz uważnie słuchają transmisji radiowych z zagranicy.

Sympatie mln. Goebbelsa dla gen. Franco wiele mu zaszkodziły w opinii niemieckiej. Prasa podległa p. Goebbelsowi już od sierpnia r. z. zapowiada upadek Madrytu, a ponieważ Madryt dotychczas trzyma się, zaprzestano w ogóle wierzyć doniesieniom z niemieckich urzędowych źródeł.

Groźba strajku naftowego w Meksyku

Groźba strajku zawisła nad przemysłem naftowym i rafineryjnym w Meksyku. W listopadzie 1936 r. związki pracowników wysunęły żądania znacznych podwyżek płac, sięgających dla niektórych grup aż 5 proc. oraz żądania zawarcia umowy zbiorowej z pracodawcami. Towarzystwa naftowe wysunęły wówczas kontrproponicję, odrzuconą przez pracowników, wobec czego zatarg nie został rozstrzygnięty. Dotych-

czasowa umowa obowiązuje do d. 27 maja. Związki pracowników oświadczają, iż o ile ich poprzednie żądania nie zostaną uwzględnione, rozpoczną strajk w d. 28 b. m. Przemysł naftowy w Meksyku zatrudnia 25.000 osób. Jak słychać, szereg związków robotniczych zamierza poprzeć żądania robotników naftowych. Wobec powagi sytuacji, oczekiwana jest interwencja prezydenta republiki meksykańskiej.

Wysoki stan bezrobocia utrzymuje się nadal

W dniu 15 maja b. r. stan bezrobocia na terenie całej Polski wynosił 375.165 osób, w porównaniu z 1-ym maja b. r. ilość bezrobotnych zmniejszyła się o 41.453 osoby.

Maksymalny stan bezrobocia był 1 marca ur. ub. W dniu tym ilość bezrobotnych wyniosła osób

545.651. W tym okresie zatrudnionych było na robotach publicznych 23.931 osób.

W dniu 1 maja r. b. stan bezrobocia wynosił 416.618 osób. W tym okresie na robotach publicznych zatrudnionych było 131.118 osób.

Izby Przem. Handlowe przeciwko podatkowi komunalnemu

Komisja Skarbowa Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, na ostatnim posiedzeniu stwierdziła potrzebę zasadniczej reformy finansów miast. Jednym z czynników tej reformy jest zagadnienie odciążenia samorządów z obowiązku dokonywania bezpłatnie czyn-

ności zleconych przez państwo. — Czynności te obciążają samorządy w sposób nadmierny.

Komisja wypowiedziała się przeciwko projektowanemu wprowadzeniu na obszarze całej Rzeczypospolitej 3 proc. dodatku do podatku dochodowego.

Młodzież pod obuchem bezrobocia

Broszura, wydana przez Centralny Wydział Młodzieży P. P. S. Cena 5 gr., przy kolportażu 3 gr.

Zamówienia kierować do Centralnego Wydz. Młodz. PPS., Warszawa, ul. Warecka 7.

Walki w Hiszpanii

Ich znaczenie międzynarodowe

Polemiki dokoła ideologii obu walczących frontów w Hiszpanii („komuna”, „katolicyzm” etc.) przysławiają problem międzynarodowego znaczenia hiszpańskich walk. Wprawdzie utarło się powiedzenie, że w Hiszpanii walczą przeważnie nie-Hiszpanie; że Hitleria urządziła tam „próbę” (repetycję) przyszłej wojny światowej etc. Ale międzynarodowe znaczenie hiszpańskich wypadków często jest niedoceniane. A dla POLSKI jest to kwestia ważna... Może umyślnie nasza reakcja woli nie wyrażać sprawy, ograniczyć się do hałasu dokoła „ideologii”.

Polityka bloku faszystowskiego (Włoch i Niemiec) jest jasna. Hitler chce: 1) uzyskać surowce (w kraju Basków, w hiszpańskim Maroku i t. d.), zwłaszcza żelazo; 2) utrudnić w razie wojny dowóz z Afryki tubylczych wojsk do Francji (a te wojska mają znaczenie ogromne); 3) okrażyć Francję, to znaczy przygotować uderzenie od tyłu, od zachodu. To są rzeczy główne. Te trzy drogi mają prowadzić do jednego celu — osłabienia Francji na wypadek wojny, a także do uzyskania — dla Hitlera — wolnych rąk w środkowej i wschodniej Europie. Czy te cele są korzystne dla Polski? **TYLKO SZALENIEC** odważyłby się powiedzieć coś podobnego! Nawet endecki „Dziennik Nar.” nie tak dawno, rozważając sytuację, przyszedł do wniosku, że właściwie zwycięstwo gen. Franco (i Hitlera) nie jest dla Polski korzystne, ale ważniejszy jest... „komunistyczny” (?) charakter rebelii... Zdumiewające rozumowanie!

(W bardzo ciekawej książce „Complot Espagnol” znany francuski publicysta Dzelepy wydatnie całą skomplikowaną sieć lotry, związanych z Hiszpanią).

Dzelepy słusznie zwraca uwagę, że idea flankowania Francji od zachodu jest starą niemiecką ideą. Jeszcze Bismarck przed wojną z Francją myślał o tym, żeby Francji „posadzić na plecy hiszpańską muszkę”. Autor widzi w awanturze hiszpańskiej hitlerowców konsekwencję zamachu 7 marca i zajęcia strefy zdemilitaryzowanej przez Niemcy. Jedno i drugie ma na celu albo odsunięcie Francji od problemów środkowej i wschodniej Europy, albo ułatwienie sobie rozgrywki w razie zbrojnego konfliktu z Francją. Cała publicystyka hitlerowska mówi o tym wyraźnie. Znany z propagandy wojny bakteriologicznej prof. Banse pisze w swej rozprawie „Ziemia i narody w wojnie światowej” (przed 3 laty): „Hiszpania jest naturalną sojuszniczką Niemiec przeciw Francji”. Rozwój obu narodów zależy od upadku Francji i t. p. Dzelepy zwraca uwagę na to, że, mając do dyspozycji Hiszpanie, Hitleria (i Włochy) może łatwo uniemożliwić dowóz wojska z Afryki. Tymczasem w wojnie światowej kolonie francuskie dostarczyły metropolii ponad 700 t. żołnierza i około 240 tys. robotnika. Obecnie jednak czarne oddziały stanowią już ponad jedną trzecią stanu pokojowego armii francuskiej. Zwłaszcza wypisy Balearskie — jak twierdzi niemiecki admirał Gatow — są bardzo dogodnym punktem strategicznym dla wypadu wojennego przeciwko połączeniu wojennym Francji z Afryką.

Co do Hitlera, sytuacja jest jasna. Ale niemniej jest jasna polityka faszystowskich Włoch. Włochy dziś prowadzą politykę afrykańską i śródziemnomorską. Stąd, jak wiadomo, zaostrzający się konflikt z Anglią, a ewentualnie także z Francją. Hiszpania może być ważnym sojusznikiem. Tę politykę prohiszpańską Włochy prowadzili już w r. 1923. Wspomniane Baleary są zajęte przez Włochów, i to zapewne ostatecznie.

Takie są plany faszystowskiego bloku. Naturalnie dorbiono — do planów — odpowiednią „ideologię”. Ta ideologia ma być zwalczanie „niebezpieczeństwa komunistycznego”.

Wszak rządowcy hiszpańscy to „komuniści” (!), i trzeba ich tępić dla dobra, jak się to mówi, „kultury i ludzkości”. Ale każdy obiektywny widz dobrze rozumie, że „ideologia” to sztuczna. Wszak Włochy zawsze podkreślały swe doskonałe stosunki z ZSSR. Przecież w roku 1933 owacyjnie witano w Rzymie Litwinowa i proklamowano „przyjaźń włosko - sowiecką”. A o „ideologiach” hitlerowskich szkoda mówić — ich uylitarny charakter jest jasny dla każdego. Jak słusznie pisał francuski prawnik Kerillis, „hitlerowskie kolejne ideologie są maskowaniem dążeń imperialistycznych”.

Sprawa jest jasna. Faszystowski blok chce wzmocnić swe pozycje na wypadek WOJNY. Hitleria pragnie oskrzydlić i osłabić Francję, naszą sojuszniczkę. Jakaż więc winna być pozycja

XV Kongres

Międzynarodówki Włókienniczej w Blackpool w Anglii

Miasto Blackpool należy do wielkiego okręgu przemysłu włókienniczego, gdzie jest w Związku zorganizowanych przeszło 200,000 włókienników.

Do miasta Blackpool zjechali się najwybitniejsi przedstawiciele włókienniczych wszystkich krajów, włączając do Międzynarodówki Włókienniczej na czele z sekretarzem generalnym tow. Tom Shaw, byłym ministrem wojny w Rządzie Partii Pracy.

Z ramienia Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie przyjechał tow. Stahl. Włókiennicy polscy byli na Kongresie reprezentowani przez Łt. J. Kukulskiego, A. Szczerkowskiego i E. Zerbo.

Porządek dzienny Kongresu obejmował:

- 1) Sprawozdanie sekretariatu Międzynarodówki.
- 2) Finanse: a) sprawozdanie finansowe za okres 1934 — 1937 rok, b) polecenie Komisji Administracyjnej Rady Generalnej.
- 3) 40-god. tydzień pracy.
- 4) Płatne urlopy.
- 5) Ruch płac i warunki pracy w przemyśle włókienniczym w porównaniu z płacami i warunkami przedwojennymi.
- 6) Racionalizacja.

Z okazji Kongresu towarzysze angielscy w niedzielę, dnia 9 maja, zorganizowali wycieczkę do miejscowości New Brighton, zaś 12 maja, t. j. w dniu koronacji dla kongresowiczów urządzono wycieczkę do „okręgu Jezior” Liverpool. W ten sposób według zwyczajów panujących w angielskim społeczeństwie, dzień koronacji króla został uszanowany bo nie było obrad Kongresu.

W dniach 7 i 8 maja w Blackpoolu obradowała Rada Generalna Międzynarodówki Włókienniczej pod przewodnictwem tow. Hindla (Anglia). W obradach Rady Generalnej brali udział tow. tow. Zerba i Szczerkowski z ramienia włókienników polskich.

Na wstępie obrad załatwiono szereg spraw organizacyjnych, związanych z Kongresem. Następnie uchwalono, żeby statut Międzynarodówki nie zmieniać na obecnym Kongresie, jednak przedłożyć Kongresowi wniosek do uchwalenia, że z funduszy strajkowych Międzynarodówki mogą być wypłacone zapomogi poszczególnym krajom i na inne cele pomocy koniecznej, zależnie od warunków.

Tow. Tom Shaw zreferował sprawę możliwości przystąpienia do Międzynarodówki Związków Włókienniczych Ameryki, Japonii, Chin i Australii, zaznaczając przy tym, że przystąpienie tych Związków Zawodowych do Międzynarodówki miałyby duże znaczenie, jednak napotyka na poważne przeszkody, wynikające z warunków tych krajów. Między innymi tow. T. Shaw przytoczył charakterystyczny fakt, że kiedy na Kongresie w Waszyngtonie zapraszał delegatów robotniczych Japonii i Chin, aby przyjechali na Kongres

Polski? Czy Polsce zależy na powiększeniu szans wojny? Czy zależy na wzmocnieniu faszystowskiego bloku? na wzmocnieniu Hitlera i osłabieniu Francji?

Interesem Polski jest interes państw demokratycznych, interes wzmocnienia pokojowej grupy państw. Szaleństwem jest — z polskiego punktu widzenia — wzmocnić szanse wojny. Zwycięstwo gen. Franco jest niebezpieczeństwem dla Polski.

K. CZAPIŃSKI

PULSA krem **JURODA**
CHRONI ; KONSERWUJE CERĘ

Bank Gospodarstwa Krajowego a Samorząd

W dn. 14 b. m. odbyła się w Banku Gospodarstwa Krajowego konferencja prasowa, na której p. Prezes Banku, gen. dr. R. Górecki wygłosił szczegółowe sprawozdanie z działalności Banku w roku 1936, oraz w związku z tym omówił sytuację gospodarczą Polski.

O sprawozdaniu tym pisaliśmy obszernie. Było ono bez wątpienia zbyt optymistyczne. Dość uwzględnić, że stopień zatrudnienia, jeszcze dziś, pomimo sezonowych robót, bardzo nieznacznie wzrasta. Poza tym z samego sprawozdania, jak i z wręczonych przed-

stawicielom prasy materiałów wynikałoby, że Bank — jako całość — zaabsorbowany jest realizowaniem własnej polityki, nie-skoordynowanej, przynajmniej w dostatecznym stopniu z ogólną polityką gospodarczą.

Z wyjątkiem budownictwa mieszkaniowego i to z zastrzeżeniem co do dalszego popierania luksusowego budownictwa, wybitnie spekulacyjnego (natomiast wydatniejszej pomocy dla akcji Tow. Osiedli Robotniczych), — słabe powiązanie polityki bankowej z ogólną widzimy w wielu dziedzinach.

Nie mają w działalności Banku odpowiedniego wyrazu ciężkie zmagania społeczeństwa z klęską bezrobocia, zaledwie dostrzegalna jest rola Banku w pomocy związkom samorządowym, w koniecznej akcji inwestycyjnej.

Rozumiemy w operacjach kredytowych pewne trudności natury czysto bankowej, ale nie można ich uznać tak dalece, żeby niweczyły charakter państwowej instytucji kredytowej. A pod tym właśnie względem nastrożać się mogą poważne obawy, jeżeli np. chodzi o rolę B. G. Kraj. w stosunku do związków samorządowych.

Mamy tu do zanotowania kilka kwestii.

Przez skapitalizowanie zaległych odsetek i włączenie ich do kapitału dłużnego z tytułu pożyczek związki samorządowe w znacznym stopniu pozbawione zostały dobrodziejstw ustawy odliczeniowej, przewidującej umarzenie zaległych procentów do 1.4. 1934 roku.

nie i przedłożenie do uchwalenia rezolucji w sprawie 40 godz. tyg. pracy Kongresowi Międzynarodówki Włókienniczej.

Po krótkiej dyskusji w sprawie 40 godz. tyg. pracy, gdzie w imieniu delegacji polskiej przemawiał tow. E. Zerba, uchwalono powołać Komisję w składzie 4-ch osób t. t. Hindla i T. Shawa (Anglia), V. Vandeputte (Francja), Roscher (Czechosłowacja). Opracowaną rezolucję przez tę Komisję Rada przyjęła do wiadomości i postanowiła przedłożyć ją Kongresowi dla uchwalenia.

Przy omawianiu spraw, dotyczących obrad Kongresu, dłuższą dyskusję wywołała sprawa pomocy ze strony Międzynarodówki towarzyszom niemieckim, austriackim i gdańskim, prześladowanym przez Rządy faszystowskie. W sprawie tej w imieniu delegacji polskiej przemawiał tow. A. Szczerkowski. Blackpool, d. 8.V.37 r.

A. Szczerkowski

SUKNIE
PŁASZCZE
KOSTJUMY OSTATNIE KREACJE MODY NA SEZON LETNI

poleca **Mirande**
WARSZAWA, MARSZAŃKOWSKA 152, tel. 6-19-31
FILJA I-SZA Chmielna 14, tel. 6-55-93,
FILJA II-GA Wierzbowa 6, „5-44-07. (GMACH HOTELU ANGIELSKIEGO)
HURT - DETAL

Uciekinierzy z faszystowskiego raj

Robotnicy włoscy, w liczbie szesnastu, zatrudnieni w Paryżu przy budowie pawilonu włoskiego na Wszechświatowej Wystawie, gdy mieli już wrócić do swej ujarzmionej przez faszystów ojczyznę, zdezertowali i zostali we Francji jako emigranci.

Są to wszystko młodzi ludzie w wieku od 23 do 26 lat, a zatem wychowali się i urosli już pod systemem faszystowskim. Wszyscy mieli partyjne książeczki i zostali specjalnie dobrani spośród najpewniejszych.

Rząd włoski nie pozwalał robotnikom, zatrudnionym przy budowie pawilonu przebywać w Paryżu dłużej niż 1 miesiąc, a to dlatego, by robotnicy nie zarzuli się duchem pańskim. Trzymano ich w specjalnym schronisku, gdzie też stowali się oraz byli stale pod nadzorem swoich przełożonych. Tylko z wielkim trudem mógł robotnik otrzymać przepustkę na miasto.

NAJTAŃSZA SZKOŁA SAMOCHODOWA
PRYLINSKI
WARSZAWA JERUZOLIMSKA 27

Chcesz szybko i wygodnie — podróżuj Lotem

Przed wyjazdem z Włoch pouczone ich, że jada do kraju, w którym wiecznie wro i że mają tam wysoko trzymać sztandar narodowej dyscypliny najpotężniejszego imperium świata.

Zarobków nie wypłacono im do rąk, lecz po odliczeniu kosztów mieszkania i wyżywienia resztę przekazywano do Włoch rodzinom lub osobom, wskazanym przez zainteresowanych.

Robotnik, który wykazał się pilnością i gorliwością, czyli — innymi słowy — był politycznie lojalny, miał obiecane dodatkowe 5 lirów dziennie.

Wszystkie te dobrodziejstwa robotnicy odrzucili, rezygnując z powrotu do ojczyzny i wolać zostać we Francji. Jeden spośród nich już uzyskał pracę i — jak zapewnia — zarabia tygodniowo więcej, niż we Włoszech w ciągu miesiąca. Robotnik ten musiał z Paryża pojechać do Mediolanu, by podnieść pieniądze, gdyż nie miał nikogo, na czyje imię można by przekazać. Gdy mu wypłacono zatrzymane w Paryżu pieniądze, poproszono go o zwrot paszportu. Robotnik oświadczył, iż skończył tylko do domu i paszport przyniesie. Nie trzeba dodawać, że robotnik ten pierwszym pociągami wrócił do Paryża.

Inny robotnik spośród 16 dlatego tylko wysłany został do Paryża, ponieważ wyróżnił się w kampanii abisyńskiej.

Wszyscy dzisiaj siedzą we Francji i nie chcą słyszeć o powrocie do faszystowskiego raj.

Ściąganie od związków samorządowych należności Banku z tytułu pożyczek odbywało się zbyt rygorystycznie, kosztem wielkich ofiar ze strony gospodarki publicznej. Bank korzysta z dużych przywilejów, w egzekwowaniu swych należności i samorząd dotkliwie to odczuł, zwłaszcza wówczas, kiedy zatwierdzone przez władze nadzorcze budżety żądanych spłat na rzecz B. G. K. nie przewidywały. Można sobie wyobrazić, jak wtedy wyglądał zaspakajanie nawet najprymitywniejszych potrzeb mieszkańców.

Szkoda, że nie ma danych porównawczych, jeżeli chodzi o stopień wypłacalności poszczególnych kategorii dłużników Banku. Może najlepiej płacącym wierzycielem okazałyby się samorzady.

Z samorządu, z miast w szczególności, Bank Gospodarstwa Krajowego zdołał wyegzekwować największe spłaty wówczas, kiedy dochody systematycznie i dotkliwie były zmniejszane.

Bardzo rygorystyczny w stosunku do samorządu był Bank w swoim stanowisku przy oddłużaniu samorządu, stąd też nierealność wielu planów spłaty długów, jak to wkrótce dobitnie ujawni życie.

Należy wspomnieć nadto o poważnych kosztach, związanych z zaciąganiem przez samorzady pożyczek w B. G. K., o narzekaniach na uciążliwość formalności, często zupełnie niezrozumiałe.

Wreszcie chodzi o to, żeby samorząd w ogólnej polityce Banku nie był traktowany jako klient gdzieś tam z czarnej listy.

KTO CHCE

korzystać w pełni z kuchenki elektrycznej, żelazka, imbryka i t.d., winien niezwłocznie zgłosić deklarację na

TARYFĘ BLOKOWĄ

Deklaracje składać można w biurach Elekrowni Miejskiej w Warszawie oraz w

SALONIE POKAZOWYM

przy ul. Marszałkowskiej 150 (wejście od Kredytowej)

Ratalna sprzedaż
= grzejników =

Bakcył biurokracji hula

Po co istnieją konsulatory...

„Prawo Ludu”, organ polskiej sekcji konfederacji pracy w Paryżu, podaje następującą wiadomość:

Zwrócili się do nas niektóre okręgi FEP ze środkowej Francji z zapytaniem, podania cennika opłat konsularnych, ażeby mogli informować zgłaszających się członków.

Zapytanie zupełnie naturalne i w celu poinformowania się dokładnego, wysłaliśmy list z prośbą do Konsulatu w Lyonie, do którego należą te okręgi, o łaskawe podanie taryfy tych opłat.

Po kilku tygodniach oczekiwania, otrzymaliśmy odpowiedź na nasz list, nie z Konsulatu w Lyonie, a z Paryża, następującej treści:

„W związku z pismem Pańm, skierowanym w dniu 13 marca 1937 r. do Konsulatu R. P. w Lyonie, Konsulat Generalny R. P. w Paryżu zawiadamia, że taryfa opłat konsularnych została ogłoszona w Nr. 42 „Dziennika Ustaw R. P. z dnia 23 maja 1934 r.”

Słusznie „Prawo Ludu” zapytuje: Skąd poszczególny okręg będzie szukał we Francji „Dziennika Ustaw R. P. z r. 1934?”

Ale co na to powie nasze M. S. Z.? Czy zechce wydać wojnę molom biurokracji, szczególnie dokuczliwym na obczyźnie, gdzie obywatelowi polskiemu trudniej odwołać się do wyższej instancji.

Zakład Położniczo-Ginekologiczny „SALUS” Moniuszki 7, tel. 3.18.66
JANINY CHMIELEWSKIEJ WARSZAWA
PORODY - OPERACJE - PORADY
Pokoje pojedyncze i wspólne. Nowoczesne komfortowe urządzenie

Sprawa interwencji w Hiszpanii

Nowe wystąpienie Rządu Ludowego na terenie Ligi Narodów

Sekretarz generalny Ligi Narodów otrzymał od ministra spraw zagranicznych Rządu hiszpańskiego p. Giral depeşe, w której tenże powołuje się na oświadczenie Rządu hiszpańskiego, złożone w czasie sesji grudniowej Rady i zastrzegające prawo poruszenia na forum ligowym sprawy interwencji państw obcych w wojnę domową w Hiszpanii, o ile okoliczności tego wymagają.

Min. Giral stwierdza obecnie, że— zdaniem Rządu hiszpańskiego— interwencja zagranicy przybrała ostatnio takie rozmiary, iż zachodzą właśnie okoliczności, wymagające, aby Rada Ligi Narodów zajęła się znów powyższym zagadnieniem. W tych warunkach min. Giral prosi sekretarza generalnego o wpisanie poruszonej sprawy na porządek dzienny najbliższej sesji Rady.

Podobno delegat hiszpański de Vayo przedłożył ma materiały, mające zawierać dowody popierania przez Włochy i Niemcy powstańców Hiszpanii.

AKCJA LOTNICTWA RZĄDOWEGO.

Wywiadowcze samoloty rządowe dokonały przelotu nad miejscowościami bombardowanymi dnia poprzedniego, aby zdać sprawę ze skuteczności działania lotnictwa bombardującego. Loty odbyły się nad Sigüenza i Castejón de Henares. W Castejón liczne budynki wojskowe leżą w gruzach. Szczególnie silnie uszkodzona została miejscowa cementownia, zamieniona na skład aprowizacyjny i amunicyjny. W Sigüenza zniszczenie jest mniejsze, aczkolwiek wiele domów ucierpiało. Miasto opustoszało. Ludność, jak twierdzą obserwatorzy, ciągnie drogami w kierunku wsi w prowincji Saragossa.

W PROWINCJI GUADALAJARA.

Powstańcy opuścili kilka wsi w prowincji Guadajara. Jak się zda

Min. Delbos w Brukseli

Według prasy paryskiej głównym tematem rozmów francuskiego ministra Delbosa, który w czwartek przyjechał do Brukseli, ma być nowa sytuacja międzynarodowa Belgii, sprawa paktu zachodniego, stan ankiety premiera Van Zeelanda na rzecz ożywienia współpracy gospodarczej oraz sprawa stosunków gospodarczych belgijsko - francuskich.

O ile chodzi o nową pozycję międzynarodową Belgii, to niektóre

Burze z piorunami nad pow. poznańskim i olkuskim

5 osób zabitych

Z Dolna (Poznańskie) donoszą, iż w czasie gwałtownej burzy piorun uderzył w drzewo, pod które schroniło się kilka osób. Wskutek uderzenia piorunu, zostali zabici robotnicy Kozielec i Szalerski, a Tadeusz Jędraszek doznał poparzenia. Zmarł wkrótce po wypadku.

Nad powiatem miechowskim i olkuskim przeszła gwałtowna burza, połączona z oberwaniem się

Martyrologia bezrobotnej kelnerki

Zamiast pracy znalazła śmierć

32-letnia Katarzyna Balicka z Zawady, kelnerka (zam. w Łodzi), od dłuższego czasu pozostawała bez zajęcia.

Słomne zasoby, jakie pozostały z dawnych, lepszych czasów, szybko wyczerpały się. Ponieważ możne poszukiwania w celu zdobycia jakiegokolwiek pracy w rodzinnym mieście spełzyły na niczym, bezrobotna za ostatnie grosze kupiła bilet i przyjechała do Warszawy.

Nazajutrz Balicka rozpoczęła wędrówkę po stolicy, w poszukiwaniu pracy. W południe zmęczona, posiliła się w podrzędnej restauracji. Po wyjściu stamtąd — upadła nagle na chodnik na ul. Marszałkowskiej i straciła przytomność. Pogotowie przewiozło Balicką do szpitala Dz. Jezus. Tam

lekarz dyżurny, po zastosowaniu zabiegów, nie przyjął ciężko chorej, z powodu braku miejsca, wobec czego Pogotowie odwiozło ją do schroniska.

W noc powtórnie straciła przytomność. Kierownictwo wezwało Pogotowie. I tym razem lekarz ogarnął się jedynie do udzielenia pomocy, gdyż po telefonicznym skomunikowaniu się ze wszystkimi szpitalami, okazało się, że w żadnym niema miejsca. Chora pozostała pod opieką kierowniczką. Wreszcie około godz. 15-ej Balicka po raz trzeci straciła przytomność. Tym razem lekarz Pogotowia, po udzieleniu pomocy, przewiózł nieszczęśliwą kobietę, w stanie ciężkim, do szpitala Dz. Jezus. Policja 8-go komis. prowadzi dochodzenie.

W niedzielę, dn. 23 b. m. o godz. 10,30 r., w sali „Wielkiej Rewii”, ul. Karowa 18, odbędzie się odczyt n. t.

Walcząca Hiszpania

organizowany przez WOKR.—PPS. i Radę Zawodową m. st. Warszawy. Odczyt wygłoszą tow. A. ZDANOWSKI i tow. W. ALTER, którzy w tych dniach wrócili z Hiszpanii.

Karty wstępu są do otrzymania na dzielnicach partyjnych i w Związkach Zawodowych.

przez powstańców części kraju Basków.

Lotnictwo powstańcze bombardowało statki, stojące na kotwicy w zatoce Bilbao. Wiele statków odniosło poważne uszkodzenia, inne zaś stały się niezdadne do użytku na czas dłuższy.

Proces o Myślenice

Zeznania obałamuczonych

(Przebieg drugiego dnia rozprawy).

W 2-im dniu rozprawy o napad na Myślenice trybunał przestłuchiwał 12 oskarżonych, odpowiadających z więzienia.

Karol Knotek, któremu akt oskarżenia zarzuca udział w bandzie Doboszyńskiego aż do rozbicia resztek dywersantów przez oddział straży granicznej. Przyznaje, że brał udział w niszczeniu sklepów żydowskich na rynku w Myślenicach. Nie przyznaje się do udziału w podpaleniu furmanki z towarami na rynku. Zaprzecza jakoby posiadał karabin. Uzbrojony był w rewolwer, który dostał od Doboszyńskiego.

Oświadcza, że „uważając Doboszyńskiego za człowieka dobrego i inteligentnego nie sądził, iż może być wprowadzony przez niego na zle drogi”, a idąc z nim razem przy puszczał, że idzie na obronę jakiejś placówki Stronnictwa Narodowego, zagrożonej czy też napadniętej przez komunistów. Józef Trybus „inteligent” Stronnictwa Narodowego podczas napadu znajdował się w grupie niszczącej sklepy żydowskie. Przyznaje się do posiadania karabinu i do udziału w patrolu. Wobec tego, że zeznania osk. były podczas śledztwa znacznie ob. szerniejsze i wskazywały na poszczególnych uczestników patrolu

oraz na tych, którzy posiadali karabiny, zeznania te odczytano. Antoni Piszczek, do winy się nie przyznaje i twierdzi, że wprowadził brał udział w zbiorce zarządzanej przez Doboszyńskiego w lesie choro-wickim, jednakże z dalszego udziału w akcji wycofał się. Zaprzecza jakoby leżał w tyralierze, która w lasach pod Porębą strzelała do policji.

Józef Pyzik, twierdzi, że był na zbiorce, lecz dlaczego wziął udział w dalszej akcji i jakim sposobem znalazł się na rynku w Myślenicach, nie umie wytłumaczyć. Zeznania Pyzika były zupełnie sprzeczne z tym, co zeznawał w śledztwie, więc odczytano protokół śledztwa, według którego Pyzik znajdował się w Porębie w czasie zbrojnej utarczki, a nawet do brzo zaobserwował strzelających.

Franciszek Przyłyski i Wojciech Brożek przyznają, że karabiny posiadali, jednak nie strzelali. Odczytano protokoły śledztwa sprzeczne z zeznaniami na rozprawie. Brożek był w r. 1934 karany za działalność komunistyczną.

Dalsi oskarżeni również zaprzeczają, jakoby wzięli czynny udział w akcji.

Andrzej Syrek na pytanie sędziego dlaczego 8 ludzi obciąża go

Marsz. Śmigły-Rydz wśród korporantów wileńskich

Marsz. Śmigły - Rydz obecny był w Wilnie na przyjęciu w korporacji „Polonia”. Po powitaniu przez zarząd korporacji Marszałkowi przedstawieni zostali filistrzy korporacji „Polonia”, „Velegji” i „Arkonii” oraz prezysię ośmiu kor-

Echa 1 maja w kraju

Łapy

Święto pracy wypadło imponująco. Duża część kolejarzy nie pracowała w tym dniu. W pochodzie brało udział z górą tysiąc osób. Sztandar ZKK otwierał pochód, niesiono wiele transparentów. Na wiecu, urządzonym na placu ZKK, przemawiał t. Wtorkowski.

Następnie odbyły się zawody sportowe, urządzone przez RKS. ZKK. Po tym akademii, na której przemawiał również t. Wtorkowski. Część artystyczna, jak na Łapy, wypadła imponująco, zorganizowana siłami K. O. ZKK. i TUR. Chór pod kier. tow. Godlewskiego wykonał pieśni rewolucyjne i ludowe. Deklamacje i fragmenty ze „Strajku” pod kierunkiem tow. Konopki i Ryżowa udały się wspaniale.

Należy zaznaczyć, że reakcja łapska, wspólnie z klerem, wytyężyła siły, aby zożydzić Święto Robotnicze.

Suwałki

Przed godz. 11-tą zapelnia się podwórko Rady Zw. Zaw. przy ul. Kościuszki 64, gdzie formuje się pochód. Zwraca uwagę grupa chłopów, przybyła z dalekich o 30 km odległości.

Pochód, w liczbie 1200 osób, przechodzi ulicami miasta na pl. Marsz. Piłsudskiego, gdzie oczekują już licznie zgromadzona publiczność.

Przewod. Rady Zw. Zaw. tow. Borkowski zagał zgromadzenie.

Milion widzów na rewii floty brytyjskiej

Salwa z dwóch tysięcy dział

W czwartek odbyła się przed królem Jerzym 6 w zatoce Spithead między wyspą Wight a portem w jennym Portsmouth największa w historii floty brytyjskiej rewia morską.

W rewii uczestniczyło 160 jednostek bojowych floty brytyjskiej, liczące statki brytyjskiej marynarki handlowej oraz 17 okrętów wojennych państw morskich.

Polskę reprezentował kontrtorpe-

dowiec „Burza”, który zajął pozycję między okrętem tureckim a estońskim.

Ogółem blisko 300 okrętów i statków ustawionych było w 9 rzędach na przestrzeni 8 mil. morskich.

Obliczają, że rewii przyglądało się z brzegów koło Southsea, w wyspy Wight oraz z pokładów prywatnych statków — około miliona osób.

Jacht królewski poprzedzony przez statek pilotowy „Patricia”, odbił z molo w Portsmouth. Na moście kapłana stał król Jerzy VI w towarzystwie królowej i księżniczki Elżbiety. Za jachtem królewskim płynął jacht admirałcji „Enchantress”. Gdy jacht królewski zbliżył się do linii okrętów, na przednim maszcie podniesiono trzy bandery na znak pozdrowienia króla dla floty. Wszystkie działa floty oddały salwy na cześć króla. Ogółem powitano króla salwą dwóch tysięcy dział.

Jacht królewski, odbierając defiladę, powoli przepływał przed frontem okrętów, na przestrzeni 12 mil.

Kongres S.F.I.O.

Rada naczelnej francuskiej Partii Socjalistycznej SFIO, postanowiła utrzymać wyznaczoną datę kongresu, tak, iż kongres odbędzie się w czasie od 10 do 13 lipca w Marsylii.

Robotnicy popierają swoje pismo

Okropności naszych czasów

Ludzie jedzą trawę, korzenie drzew, glinę!

W prowincjach chińskich Kansu, Seczuan, Kwei - Ho i Honan, zginęły tysiące ludzi skutkiem posuchy i głodu.

Ludność tych prowincji, celem oszukania głodu, je trawę, korzenie drzew, a nawet glinę.

Umowa handlowa polsko-francuska

Minister Przemysłu i Handlu, dr. Antoni Roman, który wyjechał do Paryża, przeprowadził z Rządem francuskim rozmowy, dotyczące polsko - francuskich stosunków ek-

onomicznych, które rozwijają się pomyślnie.

Podczas swego pobytu w Paryżu p. minister Roman podpisał w imieniu Polski, zawarł ostatnio polsko-francuską umowę handlową

Ostatnie depeşe i wiadomości na str. 1 i 2-ej

Wiadomości Sportowe

Czyżby przekłamanie pierwszych lodów w stosunkach polsko-czeskich?

Zupełnie niepostrzeżenie przesłała ciekawa wiadomość o tym, że poseł czeski w Warszawie wydat przyjął w swoich salonach z okazji zakończenia rozgrywek tenisowych o puchar Davisa; Polska — Czechosłowacja. W bankiecie tym wzięli — jak wiadomo — udział obok ministrów pełnomocnych państw także przedstawiciele sportu polskiego, z b. dyrektorem PUFW. wiceprezesa ZZ. plk. Kilińskim na czele. I, to jest właśnie charakterystyczne. Stosunki bowiem sportowe pomiędzy Polską a Czechosłowacją od kilku lat są zerwane. Pozostaje to w związku z sytuacją polityczną, przynajmniej obustronną.

Tenisowe rozgrywki pucharowe mają charakter międzynarodowy i doszły do skutku niezależnie od stosunków polsko - czeskich. Ale mimo to obecność przedstawicieli sportu polskiego na bankiecie w danym z okazji sportowej, nie musi stać się obowiązkiem. A, skoro jednak polscy sportowcy na nim się znaleźli, to znaczyłoby, że nie stało się to bez wiedzy i aprobaty miarodajnych czynników politycznych. Bo nasuwa się logiczne pytanie? Czy poseł czeski ryzykowałby zaproszenie polskich sportowców bez poprzedniego upewnienia się, że nasi sportowcy nie zrobią mu afrontu? Wszystko więc przemawia za tym, że coś za czyną się poprawiać. Dawaliśmy już temu wyraz: interes sportowy obu państw wymaga ponownego nawiązania stosunków. Trudno w tej chwili rozważać komu bardziej to potrzebne. Tu nie chodzi o kwestię prestiżowe. Nie ulega wątpliwości, że przykra przegrana w pucharze Davisa przekonała nas że sport czeski, a w każdym razie tenis i piłka nożna stoją znacznie

wyżej od polskich. Możemy się czego jeszcze od naszych sąsiadów nauczyć. Szczególnie piłkarsko nasze ma dużo do zyskania.

Z Niemcami, z którymi utrzymujemy obecnie bardzo żywy, może za żywy kontakt piłkarski, na dłuższą metę nie da się tych stosunków pielegnować. Ignorują nas i lekceważą wyraźnie. To ciągłe odwoływanie w ostatniej chwili zawodów jest tego typowym dowodem. Poza tym sportowo Niemcy absolutnie nie mogą nam zaimponować, tymczasem przyjazdy czeskich drużyn piłkarskich do Małopolski opłacały się naszym klubom podwójnie: sportowo i finansowo. A, to jest najważniejszą pozycją w dorobku naszych biednych klubów. Nigdy Czesi nie pozwolili sobie na taki „kawal” aby na dzień przed terminem odwoływał zawody. Miejmy więc nadzieję, że „dyplomatyczne” przyjęcie u posła czeskiego jest tym pierwszym przekłamaniem lodów i że już niedługo sportowcy czescy skrzyżują szpadę przyjacielską ze sportowcami polskimi.

Wyjdzie to na dobre obu stronom.

M. STATTER,

Piłka nożna

REMIS KRAKOWA Z WIENNA

W środę odbył się w Krakowie mecz piłkarski między wiedeńską Wienną i reprezentacją Krakowa. Zawody zakończyły się wynikiem nierozstrzygniętym 1 : 1 (0 : 1). Wynik ten krzywdzi zespół Krakowa, który zasłużył na zwycięstwo. Wiedeńscy tylko przez początkowe 20 minut zagrali doskonale, demonstrując klasę szkoły austriackiej, później mieli momenty pięknych, lecz mało skutecznych zagrań kombinacyjnych, przy czym pod względem szybkości ustępowali krakowianom.

Na Górnym Śląsku

Na marginesie pobytu w Polsce księcia pszczyńskiego

Historia perypetyj księcia pszczyńskiego, oraz stosunki rodzinne tego najbarziej „arystokratycznego” rodu niemieckiego w b. Prusiech, są ogólnie znane. Stary książę był osobistym przyjacielem Wilhelma II-go, a żona jego pochodziła z angielskiej rodziny książęcej, spokrewnionej z angielskim domem królewskim. Na czele listy milionerów niemieckich przed wojną królowi książę pszczyński (z wyjątkiem cesarza) pomimo, że lista ta zawierała nazwiska takich potentatów, jak Krupp i inni przemysłowcy. Był to jednym słowem „wielki pan”. Traktat wersalski prze polowił dobrą księstwo pszczyńskiego, pozostawiając część na Śląsku niemieckim, większą część na Śląsku polskim. Stary książę, nie mogąc się

przystosować do całkiem zmienionych warunków państwowych, pozostał za granicą, oddając Zarząd majątków w ręce najstarszego syna Henryka. Młody człowiek rządził miliardowym majątkiem sposobem „stolej młodzieży”. Przeważnie przebywał za granicą, majątkiem zaś zajmowali się generalni dyrektorzy. Rządzili oni tak, że wszyscy dorobili się ogromnych majątków, zaś majątek księcia zadłużono bardzo poważnie. Była także strona polityczna. Młody książę, Prusak z przekonania, po mimo angielskiego wychowania, postanowił przystosować wielki aparat administracyjny przedsiębiorstwa pszczyńskiego w prawdziwą fortecę niemiecką. Dziesięć lat jeszcze po przejściu Śląska przez Polskę urzę-

dowano w zakładach pszczyńskich tylko po niemiecku. Ta forteca pruska czyniła na polskim Śląsku była doskonałym aparatem agitacyjnym i halucynacyjnej trydenty, zaś sam młody książę pełnił funkcję prezesa „Volksbundu”. Nie wierząc w trwałość polskiego stanu posiadania na Śląsku, młody książę nie płacił podatków. Ponieważ zaległości podatkowe rosły coraz bardziej, ustanowiono Zarząd Przemysłowy w majątkach pszczyńskich. Młody książę uznał to jednak za machinację polityczną polskich władz i rozpoczął wielką akcję dywersyjną za granicą. Dnia 7 września 1934 roku zamieścił w „The Times” list otwarty, w którym zarzucał Polsce nadużywa-

nie władzy, szykanowanie podatników niemieckich i t. p. Na podstawie tego listu otwartego wdrożony został proces księcia. Z obawy przed karą młody książę uciekł z granic. Jak dalece nieluzna była jego za rzęty, świadczy fakt, że również władze niemieckie, z powodu zaległości podatkowych i t. d. ustanowił Zarząd Przemysłowy nad majątkiem księcia po stronie niemieckiej. W ubiegłym roku doszło na tle go. Spodarki młodego księcia do rozstania w rodzinie księcia. Młodemu księciu rada rodzinna odebrała prawo do administrowania majątkiem, a prawo to przejął Aleksander. Ostatnio nastąpiła jednak niespodzianka: książę Henryk przesygn-

Co to ma znaczyć? Przeciż oficjalny organ rządowy na Śląsku „Polska Zachodnia” w nr. 113 z dnia 25.IV.1936 roku, donosi wyraźnie, że przeciwko Henrykowi Plessowi zostały wdrożone dochodzenia karno-sądowe z art. 109 K. K. Zwracamy się do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego o wyjaśnienie nam tej dziwnej sprawy.

11 dzień strajku w hucie „Vitrum”

Już 11-ty dzień trwa strajk okupacyjny w hucie szklanej „Vitrum” w Wołominie pod Warszawą.

Kilkakrotnie konferencje inspekcji pracy z dyrekcją huty nie dały żadnych rezultatów.

Hutę okupuje 370 robotników, którzy wystąpili przeciwko sztuczkom kierownictwa fabryki. Hutę dostarcza butelki do Państwowego Monopolu Spirytusowego i żelatory do Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Czas, aby miarodajne czynniki wejrzali w stosunki, panujące w tej hucie i położyli wreszcie kres wycyznom fabrykanta, który zmusza robotników do tak długiego strajku.

Centr. Zw. Rob. Przemysłu Chemicznego zwraca się do ogółu robotników o poparcie materialne strajkujących.

Składki należy przesyłać na adres sekretarza okręgowego — Eugeniusz Przetacznik, Warszawa, Elektoralna 14 m. 126.

Kadki radiowe

DLA POLONII AMERYKAŃSKIEJ Począwszy od najbliższej niedzieli t. zn. od dn. 23 maja krótkofalowa stacja nadawcza w Babicach SUW nadawać będzie specjalny program dla emigracji polskiej za oceanem cztery razy w tygodniu. Dotychczas SUW nadawała program w niedzielę, środę i piątek od godz. 18.30 do godz. 19.30. Obecnie do tych trzech emisji dodana będzie czwartą, niedzielna, która odbywać się będzie od godz. 17.30 do 19.30 w czasie Środzokow. europejskiego.

Radio warszawskie

SOBOTA, 22 maja 6.30 Pieśń, 6.33 Gimnastyka. — 6.50 Muz. (płyty), 7.00 Dzień. Por. 7.10 Pare informacji, 7.15 Audycja dla pobożnych, 7.35 Muzyka (płyty), 8.00 Aud. dla szkół, 11.30 Aud. dla szkół: „Śpiewajmy piosenki”. — 12.03 „Marsze i walece koncertowe (płyty), 12.40 Dzień, połud. 12.50 — „Skryżka rolnicza”, 14.30 „Wesoly zwierzynek” — obrazki dla dzieci młodszych, 15.00 Wiadomości gospodarcze, 15.15 Trio salonowe P. R. 16.00 Nasz program, 16.10 Życie kulturalne stolicy, 16.15 „Krajobrazy w muzyce” — w wyk. Ork. pod dyr. A. Hemmana (z Krakowa), 17.00 Tr. naboż. majowego z Ostrej Bramy w Wilnie, 17.50 Przegląd dawnictwa”, 18.00 Pog. akt, 18.10 Wiad. sportowe, 18.20 Nastrojowe piosenki (płyty), 18.45 Program na jutro, 19.50 Pog. akt, 19.00 Audycja dla Polaków za granicą, 19.30 Koncert rozrywkowy. Wyk. Org. P. R. pod dyr. M. Mierzejewskiego i L. Lewicka (śniew). Przy fort. prof. L. Urstein. 20.30 Nowości poetyckie, 20.45 Dzień, wiecz. 20.55 Pog. akt, 21.00 Koncert kameralny w wykonaniu Kwartetu P. R. 21.35 Chór Or. Ianda w swoim repertuarze, 22.00 Dawny światek literacki w satyrze Prusa, 22.30 Muz. tan. NIEDZIELA, 23 maja 8.08 Dzień, por. 9.00 Głosy Ziemi Kościelskiej — (przez Poznań), 11.00 Ze świata czarów (płyty), 12.00 Hejnał, 12.03 Poranek muz. Wyk.: Łódzka ork. filhar. pod dyr. T. Rydera i St. Pawlikowską — fortepian, 14.00 Regionalna transmisja z Racotu (przez Poznań), 14.30 „Na swojską nutę” — ork. mandol. „Hejnał” pod dyr. A. Eplera (ze Lwowa), 15.15 L. Kamiński: Wesele kujawskie op. 20 na chór żeński z tow. fortepianu (z Torunia), 15.30 Audycja dla wsi, 16.00 Comedian harmonistów — śpiewają (płyty), 16.25 Frag ment słuchow. ze sztuki „Madame Sans — Gène” W. Sardon (ze Lwowa), 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie, 19.00 Z mojego warsztatu — szkic literacki St. Miłkowskiego, 19.15 Program, 19.20 Słynni dyrygenci — Lorenzo Molajoh i Mediolanska Ork. Symf. (płyty), 20.15 Transm. z Krakowa fragm. ligowych meczów pikarskich „Garbarnia” — „Ruch” i „Cracovia” — „Warta”, 20.30 Wiad. sportowe, 20.40 Przegląd polit. 20.50 Dzień, wiecz. 21.00 „Nitoche z Bocianowic” — lekka komedia muz. 21.30 Robert Schumann: Kreisleriana — w wyk. A. Hermelina (fortepian), 22.00 Koncert muz. lekcyj w wyk. Wileńskiej Ork. pod dyr. Wł. Szczepańskiego, 23.05 (Warsz. II) Muz. tan. (płyty).

Tabela loterii

11-ty dzień ciągnięcia 4-ej klasy 38-ej Loterii Państw.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery. It lists main prizes (Główne wygrane) and smaller prizes (Wygrane po 200 zł.) with corresponding numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, continuing the list of prizes and numbers.

Wygrane po 200 zł.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, listing prizes of 200 zł.

III ciągnięcie

Wygrane po 200 zł.

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, listing prizes of 200 zł.

IV ciągnięcie

Główne wygrane

Table with lottery results for the 11th draw of the 4th class of the 38th National Lottery, listing main prizes.

E. C. Bentley i H. W. Allen

ŚMIERĆ FILANTROPA

Otóż panna Tanwien Tankerton powiedziała mojej ciocie, że otrzymała od Randolpha jakieś listy, które ją bardzo zdenerwowały i poruszyły. Nie rozumiem tego właściwie, bo jest to osoba, zajmująca w swoim rodzaju publiczne stanowisko, która otrzymuje stopy listów od uwielbiających ją, nieznanymych osób, a przy tym nie jest głupia...

— Czy pan mówi o pannie Faviell? — zapytał Bligh. — Sąd pan wie?

— Nie ostonił pan tego zbyt. Pamiętaj, wspominał mi pan kiedyś, że panna Faviell jest dawną przyjaciółką pańskiej żony i że znać się bardzo dobrze, — a teraz mówi pan o jakiejś kobiecie, która jest ulubienicą tłumów i otrzymuje stopy listów i jest zaszczycona pańską przyjaźnią. Nie tak trudno zgadnąć! Dobra to również historia dla pana, jako dla przyjaciela panny Faviell! Nie było za moich czasów nikogo, kto by jej mógł dorównać. A więc — inspektor ciągnął, spojrzawszy znowu szybko i z ukosa na Trenta — otrzymywała ona listy od starego Randolpha, które ją bardzo denierwowały... Ciekaw jestem, co w nich mogło być? — Kiedy pan patrzy tak z ukosa — zauważył Trent — znaczy to, że wie pan coś, czego nie wie

pański rozmówca. Spojrzył pan tak już przedtem, gdy mówiliśmy o zaginionych krewnych Randolpha. Oni nie obchodzą mnie wcale — mogą ginąć o ile tylko mają ochotę — ale obchodzi mnie ta dziwna historia z listami, które Eunice Faviell otrzymywała od Randolpha. Nie mogę sobie wyobrazić, jak to jest możliwe, aby pan wiedział o nich cośkolwiek, ale może pan wie — i może to jest coś, czego nie przeznacza pan dla moich uszu? — Nawet nie słyszałem o tym aż do tej chwili — zapewnił Bligh. — Co się toczy mnie i moich spojrzeń, niech pan nie puszcza wodzy fantazji. A co było w listach? — Nie chciała tego powiedzieć mojej ciocie.

(D. c. n.)

O loterii

Codziennie łapię gazetę
Drżący, zdenerwowany
I przede wszystkim przeglądam
Pilnie tabelkę wygranych.

Od lat już czekam gotówki,
Choć niby szanse są wielkie.
Coś mi się zdaje, że to
Jest nabijanie w... tabelkę...
TAD.

Pod ostrym kątem

Nauka chodzenia

Dnia 23 b. m. rozpoczęło się w Łodzi na nowo „nauka chodzenia”. Okazuje się, że chodzenie jest skomplikowaną sztuką i, że łodzianie nie są zbyt pojętymi uczniami. Chadzają stale własnymi drogami, jak ów kot z nowelki Kiplinga. A więc urządziła się „kursy chodzenia” dla zbyt rozrągniętych i krnąbrnych przechodniów. Oto kilkoro przykazań dla piechu rów:

- 1) lewa strona chodnika jest przeznaczona dla Żydów, prawa zaś dla Polaków — zgodnie z obyczajami, panującymi na uniwersytetach.
- 2) jezdnia przeznaczona jest wyłącznie dla powozów mechanicznych, konnych, rowerów, policjantów i dla kandydatów na samobójców.
- 3) Gdy kroczysz ulicą i nagle z balkonu łunie ci wiadro wody na łeb, albo spadnie ci na głowę doniczka z kwiatami, nie przejmuj się tym zbytnio, albowiem winieś ponieść pewne ofiary na rzecz zrealizowania pięknego hasła — „Łódź w kwiatkach”.
- 4) Gdy przechodzisz na drugą stronę ulicy, nie łaz, jakbyś cierpiał na reumatyzm lub skomplikowane nagniotki, lecz rażno kłusuj w tempie wyścigowym. Pożądanym byłoby, byś w tym celu zdobył P. O. S.
- 5) Nie rzucaj się pod koła tramwaju lub auta, ponieważ możesz tym zatamować ruch uliczny i narazić na szkody Dyrekcję Tramwajów, która i tak już narzeka na ciężkie czasy.
- 6) Wskakiwanie do tramwaju w biegu jest wzbronione. Można na nie zezwolić w wyjątkowych tylko wypadkach, gdy przechodzień ucieka w popłochu na widok wierzyciela lub sekwestratora.
- 7) Stosuj się do wszelkich zarządzeń władz, bo obywatel jest jak małe dziecko, które należy do piero uczyć chodzenia i wchowrywać je (należałoby to dziecko również karmić. Przyp. zecera).
- 8) Jeśli nie będziesz chciał chodzić, jak ci każą, poproszą cię — abyś usiadł. A gdy będziesz siedział, festnie będzie za spacerkiem ulica Piotrkowska... A więc przede wszystkim, pamiętaj: trzy maś się prawej strony. Unikaj lewej!..
K.

Akcja pracowników gazowni o urlopy

Związki zawodowe od pewnego czasu prowadzą akcję o ustalenie pragmatyki służbowej dla pracowników, zawarcie na tej podstawie umowy zbiorowej.

Ponieważ akcja ta ma na celu między innymi unormowanie sprawy urlopów, postanowiono przyspieszyć załatwienie spornych punktów. Komisja międzyzwiązkowa w wtorek dnia 25 b. m. o godzinie 17-tej na terenie gazowni miejskiej walne zgromadzenie pracowników, na którym mają być powzięte uchwały co do dalszej akcji.

Morderca Antczak skazany

12 lat więzienia za 4 zbrodnie endeckiego zbira

W dniu wczorajszym w Sądzie Okręgowym rozpoczęła się rozprawa przeciw Janowi Antczakowi oskarżonemu o zabicie Jakuba Glicenstajna i Szymona Chelemnera oraz usiłowane zabójstwo Kopela Czaryskiego i Fiszla Grynsztajna. Wraz z nimi zasiadła na ławie oskarżonych 43-letnia Leokadia Smoluch, oskarżona o ukrywanie narzędzia zbrodni, co utrudniło śledztwo i wykrycie sprawy.

Sprawa wzbudziła ogromne zainteresowanie i zgromadziła na sali rozpraw liczną publiczność. Antczak jest osobą popularną. Endecy w pochodzie 3 Maja wznosił okrzyki „Niech żyje Antczak”. Swoich przyjaciół politycznych, wchodząc na salę pod silną eskortą, wita faszystowskim podniesieniem ręki.

Rozprawie przewodniczył s. Wiśniewski w asyście ss. Kasprzaka i Rajskiego. Oskarża prok. Dreszer.

Obronca zbrodniarza, znany działacz endecki adw. Szwałder, usiłuje doprowadzić do odroczenia rozprawy pod pozorem uznania oskarżonego za psychopata. Obroncy oponują przeciw dopuszczeniu powództwa cywilnego.

Sąd po naradzie postanowił powództwo cywilne przyjąć i wezwać biegłych lekarzy.

Następnie sąd przystąpił do odczytania aktu oskarżenia, z którego wynika, że w dniu 6 września r. 1936 w Łodzi podczas obchodu socjalistycznego rocznicy Krwawej Srody, przy zbiegu ulic Narutowicza i Kilińskiego nastąpiło starcie między członkami Stronnictwa Narodowego i uczestnikami pochodu. Po tych zajściach na ul. Narutowicza przy Placu Dąbrowskiego, grupa członków Str. Nar. natarła na dwóch Żydów wysiadających z tramwaju, a mianowicie: Jakuba Glicenstajna i Szmulę Gelhorna. Gelhorn odniósł zewnętrzne rany tłuczone, natomiast Glicenstajna uderzony toporkiem kilkakrotnie w głowę, zmarł w szpitalu. Sprawcy znikli.

Dopiero, kiedy dnia 27 stycznia 1937 r. na ul. Pomorskiej poraniono Czaryskiego i Grynsztajna oraz na ul. Sterlinga zabito Szymona

Chelemnera, dochodzenie doprowadziło do ujawnienia sprawy zabójstwa Glicenstajna oraz wyjętych wspomnianych, którym okazał się Jan Antczak.

Antczak był czynnym członkiem kółka im. Chrobrego Str. Nar. i zajmował stanowisko komendanta sekcji młodych. W dniu 27 stycznia r. b. Antczak był na odczycie ks. Trzeciaka, a powracając stamtąd na ulicy Pomorskiej napadł na spotkanego Grynsztajna uderzył go „bykiem”, a po tym nożem w plecy. Następnie w tenże sposób poranił nożem Kopla Czaryskiego idącego w towarzystwie swego ojca. Nieco później na ulicy Sterlinga natknął się na Szymona Chelemnera, którego powalił „bykiem” na chodnik, po czym zadał mu kilka ciosów nożem, wskutek czego Chelemner zmarł w szpitalu.

Toporek, którym Antczak zamordował Glicenstajna ukryty został przez Leokadię Smoluch, zamieszkałą przy ul. Pomorskiej 127, od której toporek ten Antczak wziął a która następnie ukryła toporek u sąsiadki Romany Zgórz, obmywszy go uprzednio z krwi. Ponadto w mieszkaniu Smoluchowej, Antczak doprowadził do porządku swe ubranie splamione krwią.

Oskarżony Antczak przyznaje się do wszystkich czynów zarzuczonych mu w akcie oskarżenia.

Na pytanie przewodniczącego, czy chce złożyć wyjaśnienia i dlaczego to zrobił, Antczak zastanawia się, a następnie mówi, że „Uważał Żydów za szkodliwych”.

Na szczegółowe pytania odpowiada cynicznie, chwając się sprawnością z jaką dokonał zbrodni.

Wywiązuje się dialog:
Prok. Jak uderzył bykiem pierwszego Żyda na Pomorskiej, co ten powiedział?

Osk. Żyd zebrał się grzecznie i poszedł.
Prok. A następni?

Osk. Starego schwyliłem za kołnierz i poleciał (mowa o Czaryskim starszym). Młodszemu dałem kilka noży, ale podniósł się i zwiął.

Prok. A na ulicy Sterlinga?

Osk. Spotkałem jakiegoś Żyda.
Prok. A jak poznał że to Żyd?

Osk. Ich się wszędzie poznaje.
Prok. A co zrobił jak go spotkał?

Osk. Uderzyłem bykiem, po tym złapałem za kołnierz i nożem w plecy.
Następnie stawia pytania adw. Wachtel, ale Antczak po chwili milczenia oświadcza, że adwokatowi Żydowi nie będzie odpowiadał.

Po upomnieniu przez przewodniczącego na jedno pytanie oskarżony odpowiada „na drugie — czy ja łuję swego czynu — odpowiedzieć nie chce.

Osadzony tamże więzień 28-let. Antoni Stankiewicz w celach samobójczych połknął łyżkę blaszaną.

Wezwany lekarz pogotowia przewoził desperata do szpitala św. Józefa, dla przeprowadzenia operacji wydobycia łyżki. Stankiewicz pozostaje w szpitalu pod strażą policji.

Na rzecz ofiar zająć w Brześciu

Otrzymałmy następujące pismo:
Wielce Szanowny Panie Redaktorze! Będąc przekonany, że apel czcigodnej strażniczki ducha tradycji naszych walczywoleńców, Stefani Sempolowskiej, nie pozostanie bez echa w społeczeństwie, składam ze swej strony do redakcji „Łodzianina” na rzecz ofiar ekscesów w Brześciu zł. 20.

Proszę przyjąć Panie Redaktorze, wyrazy wysokiego poważania i szacunku.
ST. WIĘCKOWSKI.
plk. lek. w s. s.

Złośliwe łamanie umowy zbiorowej

W dniu wczorajszym przedstawiciel związku klasowego odbył konferencję z firmami Spiegelman oraz Gawron, mieszczącymi się przy ul. Pomorskiej 73.

Tło zatargu w obu firmach jest identyczne. Odmówiły one wyrównania stawek, wobec czego przedstawiciel związku skierował przeciw nim sprawę do referatu karnego inspekcji pracy.

Zamachy samobójcze

23 PIĄTEK.
Na posesji przy ul. Zgierskiej 21 usiłował pozbawić życia 27-letni bezrobotny Izrael Abe Frankental, zamieszkały w Łęczycy przy ul. Kaliskiej 19 i przybyły do Łodzi w poszukiwaniu pracy.

Frankental pozostając w nędzy w przystępie rozstroju nerwowego wszedł na parapet okna na III piętrze w klatce schodowej i skoczył w dół.

W czasie upadku zawadził o balustradę balkonu, co znacznie złagodziło siłę upadku. Frankental odniósł jedynie obrażenia kręgosłupa i po opatrzeniu przez lekarza pogotowia, przewieziony został do szpitala zapasowego.

WIEZIEN POLYKA LYŻKĘ.
Drugi niecodzienny wypadek z machu samobójczego miał miejsce w więzieniu przy ul. dr. Sterlinga 16.

Czytajcie prasę socjalistyczną

Redaktor odpowiedzialny: WINCENTY STAWIŃSKI.

Odbito w drukarni Sp. Nakładowo - Wydawniczej „Robotnik”, Warszawa, Warecka 7.

W mieszkaniu własnym przy ul. Rzgowskiej 52 usiłowała pozbawić się życia przez przecięcie krtań brzytwą żona podinspektora szkolnego w Łodzi, Józefa Nowakowskiego, nauczycielka gimnazjalna.

Desperatka ostatnio po przewlekłej chorobie płuć znajdowała się w stanie nerwowego podrażnienia i powzięła zamiar samobójstwa, a równocześnie postanowiła zabrać z sobą do grobu i roczną córeczkę Halinę.

W godzinach rannych korzystając z nieobecności męża, zaopatrzyła się w brzytwę i przecięła sobie krtań, a następnie ostatkami sił zamierzała przetrząść gardło swej córce, w czem jej przeszkodziła służąca, tak że dziecko doznało jedynie nieznacznych okaleczeń.

Nowakowską w stanie ciężkim przewieziono do szpitala św. Rodziny.

Snort

KALENDARZYK SPORTOWY. SOBOTA:

LEKKOATLETYKA. Na boisku WKS. od godziny 15.30 pierwszy dzień mistrzostw lekkoatletycznych juniorów o puchar „Polonii” i „Siedmiu Groszy”.

GRY SPORTOWE. Na boiskach w Łodzi dalsze mecze o mistrzostwo w szczyptorniaku i hazenie.

PIŁKA NOŻNA. Na boiskach w Łodzi i w Pabianicach dalsze mecze juniorów.

BOKS. Walne zgromadzenie Łódzkiego Okręgowego Związku Bokserskiego.

NIEDZIELA.

PIŁKA NOŻNA. Mecze o mistrzostwo łódzkiej klasy A. Na boisku ŁKS. o godzinie 11 przed poł. ŁKS — UT. Na boisku WKS. o godzinie 11 SK — Wima i w Pabianicach na boisku Sokola o tej samej godzinie Sokół — ŁTSG. O godzinie 17: PTC — WKS.

Mecze o mistrzostwo klasy B: na boisku Widzewa o godz. 17 Makabi. Hakoah i w Zgierzu: na boisku Sokola o tej samej godzinie Boruta — Zjednoczone.

LEKKOATLETYKA. Na boisku WKS od godziny 15.30 dalszy ciąg mistrzostw juniorów o puchar „Polonii” i „Siedmiu Groszy”.

GRY SPORTOWE. Na boiskach w Łodzi dalsze mecze mistrzowskie szczyptorniaku i hazenie.

Zaosirzenie strajku w cegielniach

Jak już donosiliśmy, od kilku dni trwa strajk w cegielniach łódzkich. Ogółem strajkuje około 3 tysięcy robotników, zatrudnionych w 26 cegielniach. Strajkujący domagają się podwyżki płac oraz zawarcia umowy zbiorowej. Akcją strajkową kieruje klasowy Związek Zawodowy Rob. Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceglarstwa i pokrewnych zawodów.

Jak się dowiadujemy, na skutek interwencji związku, okręgowy inspektor pracy, inż. Wyrzykowski wyznaczył w tej sprawie konferencję na poniedziałek, dnia 24-go maja r. b.

W dniu wczorajszym strajk objął również cegielnię powiatu łódzkiego. Ogółem zastrajkowało około 280 robotników, zatrudnionych w 6 cegielniach. Między innymi strajk wybuchł w cegielniach:

Węckiego, Lipowskiego, Langego i Hubla na terenie Radogoszcza. Robotnicy tych cegielni domagają się 12 procent podwyżki oraz zawarcia umowy zbiorowej. Akcją strajkową kieruje klasowy Związek Zawodowy Rob. Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceglarstwa i pokrewnych zawodów.

Radio łódzkie

SOBOTA, 22 maja 1937.

7.10 Program. 7.35 Muz. por. (płyty). 12.03 Rapsodia (płyty). 12.50 Melodie węgierskie (płyty). 15.15 Muz. salonowa (płyty). 15.40 Melodie hiszpańskie (płyty). 15.55 O wszystkim po troszku, 16.00 A. W. Ketelbey: W ogrodzie klasztornym (płyty). 16.05 „Nasz program”. 18.20 Aud. literacka — Wiersze St. Rogowskiego. 18.35 Walec (płyty). 18.45 Chwilka artystyczna, 20.35 Muz. tan. w wyk. Małej ork. P. R. pod dyr. Zdz. Górzyńskiego (z Warszawy II).

Audycja literacka

Dziś w sobotę o godz. 18.20 Rozgłośnia Łódzka nada audycję literacką poświęconą jednej z ciekawych indywidualności poetyckiej młodego pokolenia — Stanisławowi Rogowskiemu, który należy do reprezentantów Lwowa literackiego. Utwory wybrane z tomu p. t. „Panny leśne” recytować będzie Jerzy Ronard - Bujnicki.

Teatr Miejski

Sródmiejska 15
Dziś w sobotę i w niedzielę o godz. 4-tej popoł. dwa ostatnie powtórzenia komedii Niewiarowicza: „Gdzie diabeł nie może”. Ceny zmniejszone.
Dziś i jutro o godz. 8.30 wiecz. komedia Waszary’ego „Małżeństwo”. Wkrótce inauguracja sezonu w Teatrze Letnim w parku Staszica.

Pożegnane występy Stefana Jaracza w Teatrze Po’skim

Jeszcze tylko dziś w sobotę, dnia 22 maja o godz. 8.30 wiecz. oraz jutro w niedzielę, dnia 23 maja b. r. o godz. 4.30 popoł. (ceny zmniejszone) o godz. 8.30 wiecz. wystąpi Stefan Jaracz na czele zespołu Teatru Ateum w świetnej komedii A. Birabeau p. t. „Woźny i Minister”.

Świetna ta komedia świąta codziennie tłumy publiczności do Teatru Po’skiego.

Pobór rocznika 1916

W sobotę, dnia 22 maja r. b. powinni się stawić przed Komisją Poborową nr. 1 mężczyźni rocznika 1916, zamieszkałi na terenie III-go Komisariatu P. P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: T. Z.

Tegoż dnia przed Komisją Poborową nr. 2 powinni się stawić mężczyźni rocznika 1916, zamieszkałi na terenie VII Komisariatu P. P. których nazwiska rozpoczynają się od liter: H. I, J, K.

Poborowi, stawający przed Komisją, powinni być zaopatrzeni w dowody osobiste i inne dokumenty.

Nocne dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: M. Kasperkiewicz, Zgierska 54, A. Rychter i E. Łoboda, 11 Listopada 86, M. Zundelwicz — Piotrkowska 25, S. Bojarski i W. Schatz — Przejazd 19, Cz. Rytel — Kopernika 26, M. Lipiec — Piotrkowska 183, A. Kowalski i S-ka — Rogowska 147.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. med.
TREP MAN

specjalista chorób wenerycznych, skórnych i moczopłciowych
Zawadzka 6, 234-12
Przyjmuje od 8—11, od 2—4 i 6—9 w.

Dr. med.
Maria Frankiewiczowa

akuszeria i choroby kobiece
Sosnowa 32 (róg Napiórskiego).
Przyjmuje od 8 — 7.